

„Fakt boží akce...“

Děti z 1. A a z 1. B připravily v pátek zdravou svačinu pro děti z celé školy. Deváták Matyáš to s plnou pusou dobrot komentoval slovy: "To je fakt boží akce." ... a měl pravdu.

V rámci projektu Ovoce a zelenina do škol a Mléko do škol dostali prvňáčci celou bednu zeleniny, ovoce a také různé druhy sýrů. Rozhodli se, že zkusí připravit zdravou svačinu a nabídnou ji ostatním žákům školy. Jejich záměr se jim vyvedl velmi dobře - připravili chleby namazané máslem a obložené salátem, bílou ředkvi a rajčaty a vyrobili jednohubky z ovoce a sýrů a melounové kostky. Že z připravené svačiny nezůstal ani drobeček, se můžete přesvědčit ve fotogalerii na webových stránkách školy.

Vendula Dovole

Čarodějnický rej

V pátek 27. 4. se naše třída 1. B. změnila v čarodějnický sněm. Povídali jsme si o tradici, při které se pálí čarodějnice, ochutnávali jsme všelijakou havěť - od hadích ocásků po soví drápy, létali jsme na košťatech a míchali kouzelné lektvary. Četli jsme příběh o čarodějnici Apoleně a vymýšleli kouzelná zaříkávadla. Pokud se chcete stát neviditelnými, pokud se chcete natahovat jako guma nebo pokud chcete lehce získat něčí srdce, přijďte ochutnat do první třídy lektvar namíchaný z ropušího slizu, rybích očí, liščí srsti a namletých rybích šupin. Uvidíte, že to funguje :).

Vendula Dovole

Den matek 13. 5. a Den rodiny 15. 5.

Adventní tvoření střídá na jaře to velikonoční a hned po něm si děti chystají dárečky pro své maminky. Radost jim letos udělaly básničkami i drobnými dárečky - obrázky, keramická sluníčka, kytička drchnička nebo pleťový krém od našich velkých chemiků.

Moje milá maminko,
jsi hezká jako miminko .
Občas se na mě hněváš,
stejně mi nic neuděláš.
Tvoje oči se smějou,
snad brzy dospěju.
Mám tě moc rád,
budu tvůj kamarád.

O. Lauber

Moje milá maminko,
doufám, že jsi šťastná,
alespoň malinko,
jsi tak krásná,
jako růže květ,
chci být s tebou,
až dokonce svých let.

V. Budínová

Mami, milá mami,
záříš jako slunce na nebi.
Pomůžeš mi, když mám bebí,
mám tě nejraději.
Když se usmíváš,
štěstí mi připomínáš.
Moc tě miluji,
proto ti za to děkuji.

K. Kremenčuk

Název Moje maminka

Jaká je (2 slova) usmívavá hodná

Co dělá (3 slova) stará se sátí vaří

Věta Mám ráda maminku a ona mě taky.

Co se mi vybaví (1 slovo) láska

Jméno: Ušpárka

BÁSNIČKY O JARU

Po dlouhé zimě přišlo konečně jaro, a tak si kluci a holky z 2. B společně se svými rodiči zahráli na básníky. Posuďte sami, jak se jim to povedlo.

Ohlédnutí za Velikonocemi

Po velikonočních prázdninách druháci vzpomínali na to, co během volných dní prožili, a napsali o tom vyprávění.

Velikonoce jsem strávil na chalupě. Každý den jsme chodili řehtat. Na Velký pátek jsme šli s řehtačkami koledovat. Vykoledovali jsme hodně věcí, ale pak jsme tu koledu spravedlivě rozdělili. V pondělí jsme šli s kamarády koledovat s pomlázkou.

Kryštof Čech

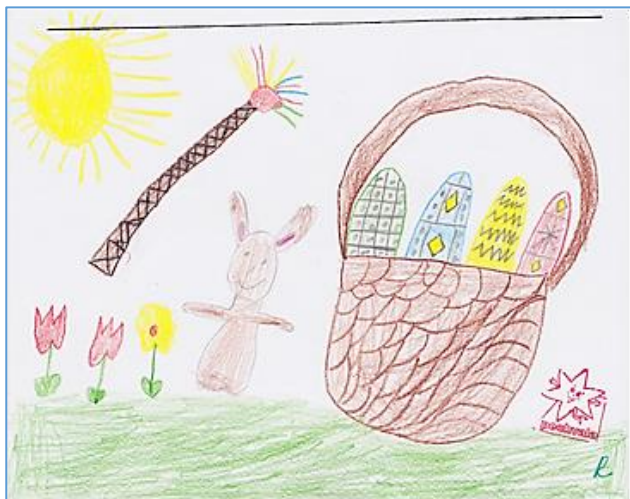
Koukal jsem se na fotbal. Byl jsem v Kolíně v bazénu. Byl jsem na 52. ročníku Lipanské stezky v Kouřimi a vyhrál jsem třetí místo v běhu.

Barvil jsem vyfouknutá vajíčka. Koukal jsem se na velikonoční pohádky. S maminkou jsme pekli beránka a mazanec. V pondělí jsem byl koledovat.

Jakub Novák

Lyžovali jsme na horách. Bylo to tam bezva. Barvili jsme vajíčka. Tatínek všechna vajíčka snědl. Na horách jsme hráli Člověče, nezlob se o kinder vajíčko.

Nela Ehlová

Jaro

Jaro už je mezi námi,
pojďte s námi ven, kamarádi.
Krásně svítí sluníčko,
už nás hřeje maličko.
Na zahradě kvete tulipán,
a kos, ten tam chodí jako pán.
(Jakub Novák)

Haló, děti, pojďte ven,
roztál sníh,
je krásný den.
Vylez z dříví, jezečku,
zasadím ti kytičku.
Stromy už jsou samý květ,
včelky uhání na med.
(Matěj Špirhanzl)

Na obloze ani mráček,
venku pláče sněhuláček.
Sluníčko už svítí,
roste první kvítí.
(Kristýna Tupá)

Duben

Měsíc jara -
všechno kvete,
slunce svítí jako v létě.
Pak zas prší,
to je zmatku,
ale pěkně popořádku...
Duben barví stromům kůru,
díky ptáčkům jsme brzy
vzhůru.
Den je delší,
noc se krátí,
apríl nám každý šprým vrátí.
Duben je měsíc mlád'átek -
kozlíků, kuřat a jehňátek.
Co bych víc měl povídat,
já mám duben hrozně rád.
(Kryštof Čech)

Jaro je tu

Slunce hřeje a svítí,
všechno roste, kvete kvítí.
Travička se zelená,
umaže mi kolena.
Včeličky se vzbudily,
léto bude za chvíli.
(Víteek Bryndza)

Slunce svítí na zem,
raduji se jako blázen.
Všechno voní, bzučí, kvete,
holky, kluci nezaspěte!
Pojďte si ven honem hrát,
čeká na vás kamarád.
(Jakub Urban)

Sluníčko už hezky hřeje,
na poli farmář seje.
Zelená se tráva,
směje se na ní kráva.
(Martin Kantor)

Jaro k nám přišlo,
kvést bude všechno,
sluníčko už svítí,
venku roste kvítí,
utrhnou si kvíteček,
upletu si věneček.
(Nicol Šimonová)

Venku svítí sluníčko,
je tu jaro, včeličko.
Zelená se travička,
na travičce kytička.
Polet' na ni, včeličko,
opyluj ji maličko.
(Natálie Kneiflová)

Každý den jsem vstával o půl šesté ráno na řehtání. Pak jsme byli na návštěvě u tety a strejdy, ty mají miminko a já jsem si s ním hrál. Celé Velikonoce jsem prožil u babičky a dědy v Bítově na Moravě.

Adam Kučera

M. Roudnická

Beránek

7. třída se rozhodla, že si udělá to nejsladší na Velikonocích – BERÁNKA. Děti si rozdělily povinnosti a potraviny, které si mají přinést, paní učitelka Kalinová nám půjčila formu na beránka. Mohlo se začít s pečením! Dvě hodiny uplynuly jak voda a beránek se pomalu pekl v troubě, pečení se nesmí uspěchat. Všichni se těšili, jak si pochutnají. Po hodině nám paní učitelka přinesla krásného vypečeného beránka a mohli jsme začít jíst! Byl výborný, jak jsme neskromně očekávali. Velký dík paní učitelce Kalinové.

A. Rajtmajerová

Deštivý výlet do Kouřimi

Ani déšť neodradil prvňáky od velikonočního výletu do kouřimského skanzenu. Na krátké procházce skanzenem se děti dozvěděly, kdo je to Morana a proč má na krku vejdučky, že na Velký pátek vydává země své poklady, proč se pomlázka jmenuje pomlázka, kam chodily do školy naše babičky a mnoho dalšího. Vymrzlí kluci a holky se usadili do příjemně vytopené chaloupky, kde se učili zdobit kraslice tradiční voskovou technikou. Nacpali si bříška výbornými svačinkami a utratili korunky za suvenýry. Když se prvňáčci vraceli domů, svítlo už sluníčko na celé kolo. I přes déšť (a občas i sněh) to byl fajn výlet - je radost cestovat za poznáním s tak skvělou partou. Děkujeme všem maminkám, že nepodcenily počasí a děti skvěle vybavily teplým a nepromokavým oblečením.

Vendula Dovole

NSA

Mezi tradiční akce Základní školy Kounice patří Noc s Andersenem. Jedná se o dlouholetou tradici, která se snaží podporovat a rozvíjet dětské čtenářství. Ani letos jsme si „Andersena“ nenechali ujít.

V pátek se ve škole sešlo 48 čtenářů z 2., 3. a 4. třídy, aby se z nich vzápětí stalo 48 koťat. Koťata pak v pelíšcích, za pomoci zkušených koček - Micky, Mourka, Drápka, Zrzka, Macka, Chloupka, Lízinky a Tlapky, plnila zapeklité úkoly. Vše odstartoval tanec černých koček z 8. třídy, a pak už následovala aktivita za aktivitou - četba odborného kočičího textu, výroba novinových koček, odpočinek při měsíčku nebo ranní prověrka kočičí obratnosti se závěrečným lovem myšek.

Pozvání na kočičí sněm přijaly i kočičí hvězdy – kocour Mikeš, kočka Moura a kocourek Modroočko, který si s sebou přivedl svou kamarádku Zelenoočku. Všechny zmíněné kočky přečetly koťatům ukázky z knih s „kočičí“ tematikou. Spoustu dalších knih do školní knihovny jsme dostali také od paní starostky a hlavně od pana Andersena, který spěchal na naši akci tak moc, že to nakonec jen tak tak ubrzdil. Nakonec se s námi vyfotil pod střešou, na které každý večer zasedá kočičí sněm, a vydal se zpět do Dánska.

Že jsme si společné přespání ve škole všichni moc užili, se můžete přesvědčit na fotografiích z této akce.

Vendula Dvořáková

A jak si večer užily kočky z osmé třídy?

Už asi měsíc před Andersenem jsme s paní učitelkou Roudnickou vymyslely, že budeme tančit kočičí tanec. Tak nám Zuzka Roudnická pomohla vymyslet choreografii a začaly jsme trénovat. Občas jsme trénovaly i místo části tělocviku. Byla to sranda a určitě jsme si to všechny užily. Vyráběly jsme si kulisy i škrabošky.

Když už přišel čas Andersena, měly jsme sraz před školou už od pěti hodin. Chystaly jsme třídy pro pelíšky koťátek a ještě dvakrát si procvičily náš kočičí taneček. Převlečené jsme čekaly, až přijde naše chvíle. Po tanečku některé kočky odešly a my ostatní jsme si utvořily kočičí pelíšek. Pomáhaly jsme pak různým učitelkám ve skupinkách. Koťata jsme naučily zpívat naši písničku a tančit náš taneček. Čtyři kočky se rozhodly ve škole také přenocovat. Šly jsme dát dobrou noc koťatům a potom jsme se přemístily do našeho pelíšku. Vzaly jsme si hodně jídla a ani jsme ho nezvládly sníst. Dokonce jsme některé dobroty věnovaly na snídani koťátkům. Ráno jsme vstaly a budily jsme koťata. Pomohly jsme jim sbalit spacáky. Nasnídaly jsme se a pak jsme asistovaly u překážkové dráhy. Potom přišel pan Andersen. Rodiče už na děti čekali. Po úklidu jsme si chvíli povídaly a pak jsme se šly domů dšpat.

A. Rybenská, K. Podveská

Pohár rozhlasu

tzv. vesnických škol jsme zvítězili ve 2 kategoriích! Jako zdaleka nejmenší škola ze zúčastněných jsme v Kolíně skončili na krásném 4. místě. Před námi skončily školy ze Slaného, Kolína, Velkého Oseka, porazili jsme např. školy z Benešova, Černošic, Uhlířských Janovic či Neratovic!

Děkuji všem za vzornou reprezentaci školy.

Jaroslav Urban

Máme nejen práva, ale i povinnosti

Ve čtvrtek 19. 4. 2018 k nám již potřetí přijel právník pan JUDr. Petr Živěla. Jeho přednášky jsou vždy velmi zajímavé a poučné. Prostor byl i pro otázky, které nás zajímaly, například jestli ho jeho práce baví a jestli přemýšlel nad tím, že bude dělat jinou práci, kolik soudů už vyhrál, jestli by znovu nechal zavést trest smrti. Také nám pověděl, že soudil známé osobnosti, ale z jistých důvodů nemohl říct jejich jména. Také jsme se dozvěděli spoustu nových práv například, že se můžeme vdát a ženit v šestnácti letech pouze se souhlasem soudu, nebo že pokud nás bude chtít někdo okrást, tak bychom dotyčnému měli jen nastříkat pepřový sprej do obličeje a utéct. Pán právník prokládal jednotlivé právní názory vtipy nebo pravdivými příklady. Přednáška nás moc ponaučila, pobavila nás a líbila se nám.

A. Burianová, M. Lysá, M. Procházka

Prevence HIV

Již od roku 2010 spolupracujeme v rámci prevence rizikového chování

- Prevence HIV/AIDS s HIV pozitivním lektorem panem Martinem Hornychem. Státní zdravotní ústav, pracoviště manažera Národního programu boje proti AIDS tuto přednášku doporučuje a schvaluje. Do školy za námi už potřetí. V osmé a deváté třídě beseda obsahovala základní informace o HIV/AIDS (testování, prevence, kondomy, cesty přenosu, aktuální statistiky v ČR a ve světě a životní příběh HIV+ přednášejícího lektora). Pro žáky šesté a sedmé třídy jsme zvolili besedu o problematice DROG. Lektor sám je bral 9 let (pervitin) a propadl kvůli nim i gamblerství. Beseda obsahovala základní informace o problematice ZÁVISLOSTÍ (proč je lidé berou, základní fakta o běžně zneužívaných drogách, krátkodobé a dlouhodobé vlivy užívání drog a životní příběh přednášejícího lektora). Řekl nám spoustu věcí, které jsme nevěděli: že HIV po delší době léčení není infekční, jak se chránit, nebo také že pouhým dotykem nebo zakašláním nás lidé s HIV nebo AIDS nemůžou nakazit. Pro všechny to bylo velmi poučné. Někomu to připadalo spíš jako sexuální výchova, ale to k tomu patří, protože HIV se přenáší právě pohlavním stykem nebo krví. Občas se lektor opakoval a špatně artikuloval, protože drogy člověka zničí a zanechají nevratné následky. Nestyděl se za to, co ho v životě potkalo. Naopak se snaží pomáhat lidem se stejným problémem a věnuje se prevenci na školách, abychom si my v budoucnu dobře rozmysleli, jak se budeme chovat. Rozhodnutí je na nás, ale teď víme, že si celý život ponese následky, pokud se někdy rozhodneme špatně.

K. Podveská, K. Pokorná, D. Sedláková

Preventivní programy na 1. stupni

Školní třída je Určitě by každý z nás dal rychle dohromady nějakou tu definici, vždyť je to jasné. Je asi jednoduché říci, co je to vlastně školní třída, ale mnohem těžší je si uvědomit, kolik radostí a starostí s sebou takový kolektiv přináší. Ať už v mateřské nebo základní škole, je to první velká skupina, do které děti přicházejí ze svého nejužšího prostředí, z různých sociálních i rodinných poměrů. Každé je úplně jiné a po svém si hledá místo pro svou osobnost. Děti také prožívají v běžném životě různé emoce, často si s nimi ale nevědí rady - ventilují je nesprávným způsobem (např. agresí), nebo je naopak potlačují, což se u nich může později projevit negativně, a to pak nepříznivě ovlivňuje vztahy v jejich vrstevnické skupině a také práce s nimi bývá obtížnější. Hledání sebe sama ve školním kolektivu přináší i konflikty, které je potřeba urovnat a vysvětlit. Ne vždy je to jednoduché a efektivní. Vést děti k tomu, aby respektovaly ostatní spolužáky, dodržovaly daná pravidla a dávaly přednost pozitivnímu myšlení, je někdy nadlidský výkon. V letošním roce jsme se rozhodli pro zajímavou nabídku preventivních programů sdružení Hope4kids.

V některých třídách naší školy probíhají od ledna programy primární prevence „Etické dílny“. Jejich cílem je podpořit kamarádské vztahy mezi dětmi, ukázat jim, jak mohou zvládnout různé emoce a těžké situace nejen ve škole, ale i doma tak, aby si vytvářely dobré vztahy i s rodiči a sourozenci. Během dílny využívá paní lektorka nejrůznější didaktické metody: zážitkové hry, dotazníky, hraní scének, video ukázky, názory vrstevníků a známých osobností...

V každé třídě se ve druhém pololetí konala tři setkání.

Dětem se programy líbily a ochotně spolupracovaly. Paní lektorka byla velmi milá, děti měly také možnost přijít se zeptat na konkrétní problém během přestávky. Na konci každého programu probíhalo hodnocení a opakování nejdůležitějších myšlenek. V závěrečné reflexi většina dětí hodnotila setkání kladně. Nejvíce je zaujala loutka kluka Ludvíka, hrané scénky a písničky s doprovodem kytary.

D. Sedláková

Rozhovor s novým žákem 7. třídy

Přišel k nám minulou středu 9. 5. nový žák jménem Matěj Šarík, který byl ochotný a věnoval nám čas na rozhovor. Mimo jiné je také novou posilou naší redakce.

1. Proč si přešel na naši školu?

Přestěhovali jsme se do Kounic.

2. Jak se jmenuje tvoje předchozí škola?

Chodil jsem na ZŠ Novoborská v Praze.

3. Jaké jsou tvé oblíbené koníčky?

Fotbal a karate.

4. Jaký je tvůj pocit z přechodu?

Když jsem přišel, tak mi škola připadala fajn, lidi ještě neznám, ale vypadají v pohodě.

5. Tvůj oblíbený vyučovací předmět?

Dějepis, tělocvik, přírodopis.

6. Jaký byl tvůj první dojem po příchodu do školy?

Můj první dojem byl dobrý.

7. Zajímavosti o tvých sourozencích?

Mám bratra a sestru. Bratr chodí do 1. B a je s ním sranda. Sestra bude chodit do školky a jinak je fajn.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Matějovi, ať se mu u nás líbí.

M. Kuneš, J. Obořil, M. Šarík

Autorské psaní v 1. třídě

AHOJ, POZDRAVILA KOČIČKA, AHOJ POZDRAVILA RYBIČKA.

ŠLI NA VÝLET, ALE RYBIČKA ŘEKLA, ŽE DÁL VODA NEPOKRAČUJE, TAK KOČIČKA VZALA RYBU NA ZÁDA A ŠLI DÁL, ALE NEŽ DOŠLI 50 KM, KOČIČKA UŽ NEMOHLA A RYBIČKA UŽ UMÍRALA. TAK KOČIČKA RYCHLE RYBU VZALA DO NÁRUČE A UTÍKALA K POTOKU. TAM JÍ POLOŽILA DO VODY A RYBA OBŽIVLA. KONEC POHÁDKY.

MÁŤA DOUŠA

A. Rybenská

Můj pokojíček

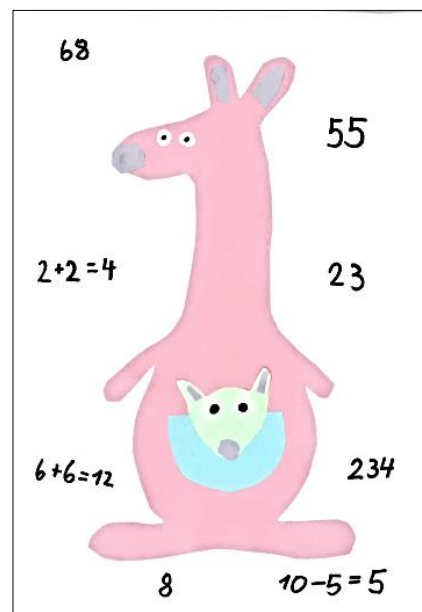
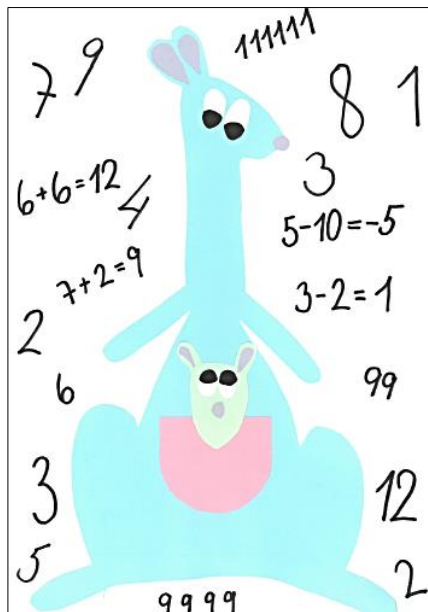
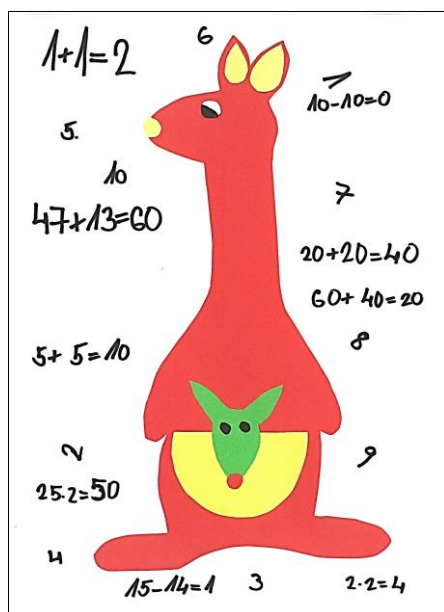
To bylo téma, které nám zadala paní učitelka o pracovních činnostech. Z krabice od bot a malých doplňků jsme vytvořili bytovou jednotku. Trvalo nám to šest hodin. Nejdříve jsme si vybrali z látek tapety a podlahu. A pak jsme ze zmíněných doplňků tavnou pistolí slepili skříňky, gauče, postele a stoly. Použili jsme samolepící tapety, látky, drátky a dekorace, které jsme si vytvořili doma. Na konci hodiny jsme polepili krabici barevným papírem, abychom měli urnu na hlasování. Vítězkou se stala Karolína Dobrovolná se šestašedesáti hlasy.

Vědomostní soutěže

Během každého školního roku se naši žáci účastní několika vědomostních soutěží. Pravidelně k nim patří olympiáda z českého jazyka, Pythagoriáda z matematiky, matematická soutěž Pangea, Matematický klokan a letos i olympiáda z chemie. Zájem je docela velký. Děti se nebojí vyzkoušet si i náročnější úkoly, než jsou ty z běžné výuky. Český jazyk a chemie jsou pouze pro VIII. a IX. třídu a zapojilo se 20 dětí v ČJ a 32 v Ch, v matematice byla účast vyšší, mohou se ve svých kategoriích zapojit i děti z mladších tříd. Pythagoriádu zkusilo 51 dětí, Pangeu 74 a Klokana 110. Je to pro děti vždy dobrá zkušenost. Úspěšní řešitelé se pak mohou zúčastnit okresních kol, kde si letos výborně vedla v češtině Majda Horváthová z IX. třídy a Hanka Kouřilová z V. třídy v matematice.

D. Sedláková

Úvahy osmé třídy

Osmá třída napsala slohy, které mají představit, do jaké doby a kým by chtěli být. Tady jsou ty nejzajímavější.

V dnešní době to jde z kopce. Všichni mají dotykové telefony, počítače, iPody a mnoho dalších. Kdybych měla stroj času, tak bych se vrátila do pravěku. V pravěku nebyly války, nebyly telefony, lidé měli spoustu času. Nevýhody jsou podmínky, to ano, ale to se dalo přežít. Děti si hrály se zvířaty, později je i lovily. Různé věci si mohly vyrobit podle své fantazie. Nebyly zákony, nemuseli toho tolik platit. Neměli sice moc teplé oblečení jako my, ale aspoň nebyli rozmazlení jako my. Ptáte se, proč mě to tam tolik táhne? Protože by mě zajímalo, jestli bych přežila a dokázala i něco ulovit.

V. Sedláková

Já bych chtěl žít v této době, důvodem je to, že je tady Wi-Fi a taky tu je hodně jídla. Můžu si v klidu spát, jak chci. Sportovci jsou dobře placeni, to je mým snem. Nemůžu se sice flákat, jak chci, protože na sobě musím hodně pracovat, protože kdybych na sobě nepracoval, tak bych byl obézní jako spousta Američanů. A je tu hodně tepla, ale není tu moc sněhu.

J. Řehák

Chtěla bych se přenést do doby první republiky, protože si muži vážili žen a děti nebyly drzé. Rozhodně byla nižší životní úroveň, ale to by mi ani tak nevadilo. Chtěla bych vidět ta stará auta a nosit ty šaty. Peníze nebyly na prvním místě, což se teď říct nedá. Děti si více vážily věcí, které jim rodiče za těžce vydělané peníze koupili.

I. Forejtová

Chtěla bych žít v době, kdy Kryštof Kolumbus objevil Ameriku, tedy v 15. stol. A studovat kultury Indiánů a poznat, jak v Americe žili a jaké pěstovali plodiny. Co nosili na sobě a zkusit si s nimi žít. Lovit zvěř, umět žít bez elektřiny, bydlet ve skromných domech. Spřátelit se s koňmi a žít s nimi. Být moudrá jako oni. Ptáte se proč? Protože znát kultury, umět se podělit a být moudrý je to, co mě fascinuje. Že si kmeny mezi sebou pomáhaly. Možná to byla lepší doba než dnes, protože si dnes nikdo bezdůvodně nepomáhá. Někteří se ani nechtějí učit a dělají ze sebe flákače.

D. Kalinová

Ráda bych navštívila nějaké památky, které postavil Karel IV. Chtěla bych se dostat na Karlovu univerzitu, studovat v té době a zjistit, jak těžké by to bylo. Ale horší je to, že ženy nemohly v této době studovat. Kdybych mohla, tak bych chtěla být výjimka. Chtěla bych se s ním seznámit osobně a zjistit, jestli je takový, jak se o něm učíme. Ráda bych zjistila, jak dlouho se navlékal do oblečení a z jakých materiálů bylo. Nevýhoda byla, že nebyly léky. Nechtěla bych zažít hladomor. Vezměte si, co bylo před tím a teď, jak moc plýtváme. Škoda, že tolik jídla nebylo i dříve.

L. Fadrhonicová

M. Schovanec M. Procházka

Slohové počiny z deváté třídy

Hynkův neobvyklý DAY

Ráno jsem se probudil okolo 12. hodiny. Ihned po probuzení jsem obsadil svůj nespoutaný počítač, kolečko u zesilovače reproduktoru jsem hbitě otočil doprava a vyhrával hudbu přes celý dům. Asi po 2 hodinách chillování, hraní a poslouchání hudby jsem začal prahnout po jídle, a tak jsem se nemotorně vyvalil ze svého křesla a šel směrem k lednici, když jsem ji otevřel, tak jsem nenašel nic, co bych snědl. Chtěl jsem oběd a hle, co jsem neviděl... na sporáku ležící veliký hrnec čínských nudlí s masem, nebylo cesty zpět, hbitě jsem ho celý zhltl. Zapil jsem to sklenicí dobrého Icetea a jako obrovitý hroch jsem se zabořil do gauče a poté mi ale došlo, že musím jít hrát, sedl jsem si k PC, potvrdil mikro transakci v hodnotě jednoho eura a koupil si premium do hry na 24 hodin a šel hrát. Hrál jsem asi 4 hodiny a pak mi došlo, že se musím ještě doučit učivo a ruskou báseň. Chvilí jsem se učil báseň, šla rychle, párkrát jsem to přelít a jakžtakž jsem ji uměl. Poté jsem šel zpět k PC a přemýšlel o inovaci své webkamery. A tak jsem si našel způsob, aby to bylo proveditelné, stáhl si software, připojil svůj fotoaparát k PC za pomoci USB kabelu spustil svůj OBS (open broadcaster software) a věřte nevěřte, vyšlo to. Přisunul jsem si židli k bočnímu stolu mého komplexu, zažehl svůj nescafé kávovar, vhodil kapsli s cappuccinem a vytvořil lahodný nápoj. Vypil ho a šel si nanečisto nacvičovat báseň. Začalo se pomalu stmívat, a jelikož jsem musel příští ráno vstávat do školy, tak jsem to zalomil tak v 10.

Hynek Kukrál

Můj den D na Trivisu, aneb přijímačky

Probudila jsem se v 5:38. Prej nemám mít nervy, přeci tam berou každého blbce... Taky je to soukromá škola žejo, dojírna na prachy. To jsem si opakovala celý ráno.

Jako první věc, kterou jsem udělala hned, jak jsem se probudila, bylo, že jsem šáhla po svém mobilu se sluchátkama a pustila Caluma Scotta. Tušila jsem, že mi bude blbě. Věděla jsem to už před rokem...I když jsem to teda prožívala míň, než jsem počítala. Taky jsem si až do včerejšího večera nalhávala, že tam nechci.

Koukla jsem na sebe do zrcadla, byla jsem bledá jako stěna. Oblékla jsem si své černé šaty s podvazkama a červenejma lodičkama, ze kterých mě mrtě bolela chodidla. Hodila jsem rýsovací potřeby a

přihlášku se sešitem do vaku a rozloučila se se ségrou, která mě celou dobu podporovala: „To přeci dáš, seš naše.“

S malým zpožděním jsem vyšla na ulici. Každý člověk, kterému bylo méně než 20, pro mě byl deváták, co chce jít ke „MNĚ“ na školu. V tramvaji a v metru jsem si ani nevšimla cápků, co na mě pořád čučeli (určitě koukali, normálně to dělají). Do autobusu přistoupil pár, holka a kluk. Jeli stejným směrem jako já, bylo mi to jasné.

Před školou se shlukovali studenti. Mezi procházejícími čtvrtákama, kteří se asi ještě učili, jsem se cítila jako pískle. Ale devátáků, kteří se hlásili, bylo docela málo, asi jenom 80... Na přihlášce mám učebnu 2. Z učebny 2 se vyklubala 1B. Všichni přišli v teniskách a džínách, jako by se nechumelilo. To jsem byla vážně jediná, která tady je oblečená pomalu jak u maturity? Učitelka byla milá, vypadala jako žába s oblečkem z Bradavic. Čekala mě matika...

Otevřela jsem papíry a málem chytila záchvat smíchu. „*To nemyslej vážně ne? Co všichni píšou? JOO, támhle ten čumí do blba, ten taky neví... JOO tohle by šlo, tohle bych mohla vědět.*“ Ale když jsem za ním stála v řadě a viděla mu do zaplněného papíru, cejtila jsem se na dně.

Na chodbě čekal kámoš. „Dobrý? Aspoň z půlky?“

„Pomlčíme,“ odvětila jsem.

O sedmdesát minut později mě čekala čeština. Byla jsem víc v klidu. Měla jsem krizovou chvíli, kdy už všichni odevzdávali, a já neměla vyplněná jen asi čtyři cvičení. Jak to tak vidím, potřebovala bych z pekla štěstí.

Marie Horváthová

PS: A měla ho ☺

A kam povedou další kroky devátáků?

Patrik Bálek půjde na lesnickou školu, Žofie Braunerová na Karlínskou obchodní akademii. Andrea Burianová se stane kadeřnicí, Karolína Čepelová a Karolína Judasová budou studovat na obchodní akademii, obor cestovní ruch. Tomáš Hofmeister se stane zámečnickem, Marie Horváthová policistkou, Karolína Gigante se bude starat o koně, Jan Janeček, Hynek Kukrál a Jan Růžička budou autoelektrikáři. Jakub Jedelský pokračuje na průmyslovou školu strojírenskou a jazykovou školu s právem, Eliška Kinclová se dostala na průmyslovou školu - obor interiér designu, Michaela Lisá se stane veterinářkou. Linda Matějková jde na mediální školu grafiky a tisku, Matyáš Michalík na gymnázium zaměřené na sport a Monika Pokorná na obchodní akademii. Veronika Růžičková se stane cukrářkou, Matyáš Schovanec jde na průmyslovou školu dopravní, Šimon Tužil se stane ekologem a Karolína Urbanová bude studovat jazykové gymnázium.

M. Lisá, A. Buriánová

Den Země 22. 4.

Jako každý rok i letos vyrazily všechny třídy naší školy po stopách odpadků, které skončily jinde než v odpadkových koších. Děti odvedly velký kus práce. Neváhají se vrhat i do křoví a těžko přístupných míst. Svědčí o tom zelené pytle naplněné odpadky. Jedenáct tříd si rozdělilo v podstatě celé Kounice.

Dělali jsme, co jsme mohli, a hlavně, co jsme zvládli. Úklid některých odpadků je nad naše síly. Víte, kde se skrývá tato letitá hromada? Na tu jsme s našimi školáky krátcí.

D. Sedláková

Světový den vody 24. 3.

K připomenutí Dne vody, připravili žáci na biologických praktikách pracovní listy, výukové plakáty, hádanky, skrývačky a luštění pro ostatní děti. Pro zajímavost malá ochutnávka.

VÍTE, že?

Za jedno spláchnutí se spotřebuje 10 – 12 l vody.

Za jednu koupel ve vaně se spotřebuje 100 – 150 l vody.

Za jedno sprchování se spotřebuje 60 – 80 l vody.

Za jedno mytí nádobí v myčce se spotřebuje 15 – 30 l vody.

Za jedno praní v pračce se spotřebuje 40 – 80 l vody.

Za jedno mytí rukou se spotřebuje 3 – 5 l vody.

Za jedno mytí auta se potřebuje 200 – 300 l vody.

Za jeden den vypijeme 1,5 – 2 l vody.

Za jeden den v kuchyni spotřebujeme 5 – 7 l vody.

Za napuštění zahradního bazénu se spotřebuje 2000 – 4000 l vody.

SKRÝVAČKY – najdi slovo, které patří k vodě

1. Lenka prodávala hrnečky v Praze.
2. Vedle drahokamů leželo zlato.
3. Loďstvo dalekohledem pozorovalo ostrov.
4. Z mraku prší a potom jsme přišli domů mokří.
5. Vedl řeč o leknínech i o jiných vodních rostlinách.
6. Kuba byl veliký podvodník.

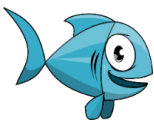
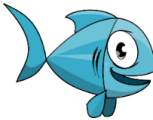
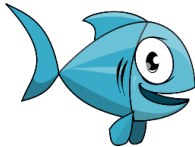
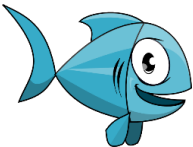
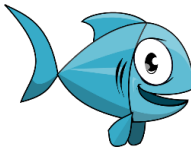
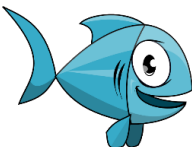
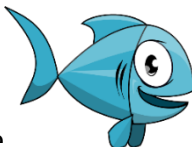
L. Fadrhonicová, D. Kalinová, V. Hájková

HÁDANKY

1. Běžím, běžím, nemám dech, přitom ležím na zádech.
2. Přišel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dům.
3. Bílá jako mléko je, tichem všechno překryje, auto, domy, lidi, nikdo neuvidí.
4. Copak klepe na okno, ale dovnitř nejde?
5. Bílá paní z konvičky, políbí svět celičký, vidím na krok dál už nic, svět se ztrácí čím dál víc.

mlha, sníh, dešť, mlha, pára

Byla nebyla **1** malá . Tato měla ráda . Jednoho dne . Plavala mezi . Tak se rozhodla navštívit tetičku a v tu chvíli se objevil . A řekl: „Ahoj, , já mám hlad jako . se lekla a uplavala. se o bála, po chvíli ale dorazila. Vše řekla a pohádky byl .

J. Řehák, D. Kramář

Víte že?

Součástí našeho oka jsou receptory, které vnímají teplotu světla a podle toho se naše tělo přizpůsobí ke spánku nebo k akci.

Proč?

Světlo, které je tzv. studené, připomíná bílou barvu a světlo tzv. teplé spíše žlutou. Studené světlo probouzí akci. Teplé světlo podporuje spánek.

Víte že?

Existuje žába, která dokáže vystrčit vlastní kosti předních končetin a jimi se bránit. Tato ojedinělá žába se jmenuje vlasatice třásnivá a obývá deštné pralesy kolem Guinejského zálivu (jinak je nápadná podle štětin na boku).

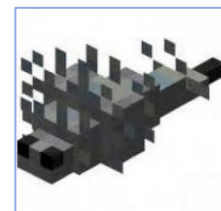

Víte že?

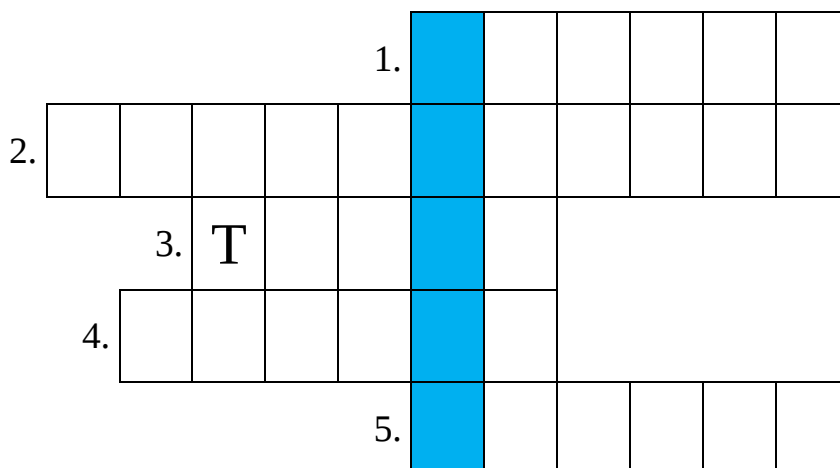
V přírodě žije spousta neobvyklého hmyzu. Mezi ně patří třeba rybenka domácí, která žije v nadměrné vlhkosti. Nejlépe se jí daří např. v garáži nebo v koupelně. Rády konzumují papír, lepidlo, ale i cukr... (někteří z vás mohou tento název znát ze hry „minecraft“)

J. Obořil

Vyluštíš?

5. Z čeho nám při loupání slzí oči?
3. Co se hledá v navigaci?
2. Co se konalo 30. dubna?
4. Název školního časopisu?
1. Ve kterém předmětu se počítá (hovorově)?

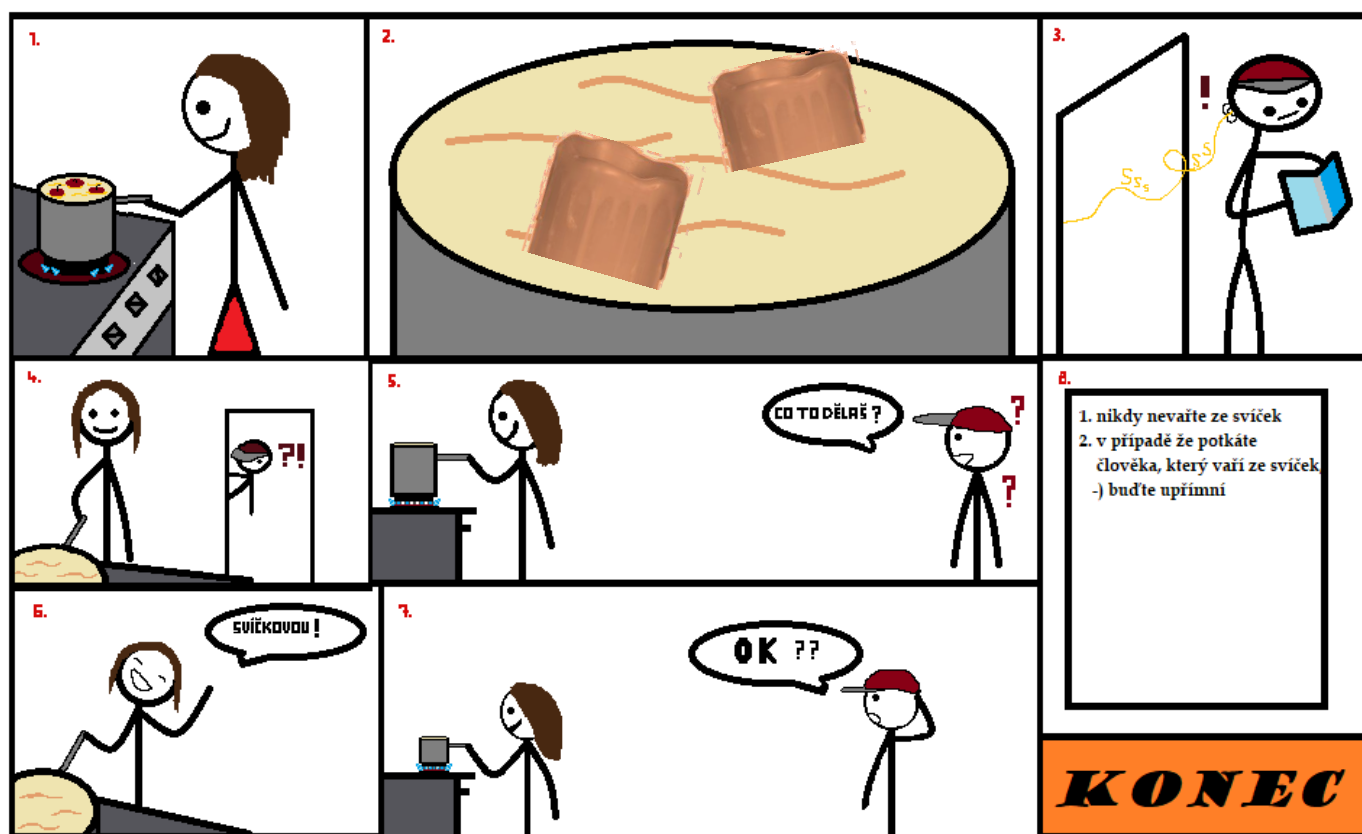

Tajenka: Do začátku prázdnin zbývá už jen

Š. Pánek

Pravá svíčková ☺

Jakub Obořil

Školní noviny pro vás připravují žáci volitelného předmětu mediální výchova.

Letošní redakce školního časopisu: Andrea Burianová, Kristýna Pokorná, Štěpán Pánek, Matyáš Procházka, Matyáš Schovanec, Sofie Schovancová, Jakub Obořil, Matouš Kuneš, Klára Podveská, Michaela Lisá, Anna Rybenská, Aneta Rajtmajerová, Klára Koudelová, Matěj Šarík, vyučující: Dagmar Sedláková.

ZŠ Kounice / květen 2018

kontakty: casopiskounik@seznam.cz, zskounice@volny.cz